

Canər GÖKÇƏOĞLU

QISA

qısa yazırmışam!
kimə nə?!
"eşq" belə üç hərflidir -
oxumasını bilənə...

TANRI VƏ UŞAQ

Tanrını göstərin mənə, -
deyirdi kor uşaq -
kimsə görmürmüş onu, eləmi?
onda mən
barmaq uclarımla toxunacam
bilmədiyim nə qədər rəng varsa...
mavini,
yaşılı,

bəyazı -
hamısını soruşacam
və sonra ona
ölənə qədər
qara rəng haqqında danışacam...

İŞÇİ UŞAQ

Qəlib ustasının
yanına verdilər Həsəni
oxuya bilməyəcəyi
bir məktəbin inşaatında -
on iki yaşının tamam olmasına
iyirmi dörd saat qalmış...

toplasan, üç nəfər üzüldük:
mən şeirini yazdım,
bir nəfər şəklini çəkdi...

soruşsanız,
ikimizin də əlləri titrəyirdi...
həə, bir də anasının
məzarda sümükləri...

məzarda...
sümükləri...

OYUNCAQ KƏLMƏLƏR

Bütün uşaqların
iki, üç, dörd
təkərli ikən oyuncaqları,
mənimkilər
iki, üç, dörd hərflidi...

Ona görə də
onlar yol getdilər,
mən isə yolu anlatdım...

İNDİLİK

getdikcə
daha az gəlirsən ağıma,
bağışla, amma
indilik hər nəfəs alışımında...UÇDU

Əlbət, bir şeir yazıb
göy üzünə
qapı açacam mən...

sən
bir sabah
maviyə boyanmış
göy üzünü izlərkən...

KÖLGƏ

yüz illərdir kölgəni
əfəndi zənn edərlər
bir mağarada işığa
arxasını dönənlər...

TOZ

artıq kim alar məni
tozdan başqa qoynuna?!
tavan arasına atılmış
köhnə bir oyuncaq kimi
qırılmışam mən...

üçgünlük dünyada
bir ömür boyda deyilmi
iki gündən uzun sürsə
ayrılıq?!

Çevirdi:
Furqan